

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

Edilitatea în Constanța

II

Am văzut în numărul trecut, că compania engleză a transmis statului român terenurile ce nici o dată nu i-au fost recunoscute de guvernul imperial otoman, fiind-că aceste terenuri nu numai că nu erau necesare exploatarei liniei ferate Cernavoda-Constanța, „nici chiar într'un viitor ori cât de departat, ori-ce dezvoltare ar lua drumul de fier, dar unele erau chiar vătămatoare orașului și particularilor”, — așa a constatat comisiunea de la 12 Octombrie 1881.

Urma dar, fără doar și poate, ca compania să fie deposedată de terenul vârstărilor din port, de acela ocupat acolo de diferite agenții și biurouri, de promontoriul din capul de vest al bulevardului, după cedarea bulevardului, de terenurile pe care sunt construite șandramelele de cărciume de la Fabrica Veche, de triunghiul dintre gară și hotel Central, de întreaga grădină Belvedere, cu creasta malului din față, până la locuința directorului liniei, de întreg locul din dosul diviziei cu cherestelele și terenul parcului de la oborul nou, — lucru ce s'ar fi întâmplat negreșit dacă nu se întâmpla recumpărarea liniei la 1882.

Cui revine aceste porțiuni isolate de pământ? Aci e întrebarea toată.

Primarul de pe atunci, printr'un lung și deslușit raport, cu No. 5966 din 9 Decembrie 1883, le reclamă pentru comună, după cum nu încetase a o face și până aci, dovedind că, la cedarea liniei, ele aparțineau comunei și particularilor, cari au fost espropriati pentru cauza de utilitate publică.

Asupra acestei reclamațiuni s'a instituit o nouă comisiune, compusă din d-nul prefect Gramăticescu, avocatul statului d-l Al. Belcic și directorul liniei Constanța-Cernavoda d-l Teodor Dragu

— vedeți: 3 funcționari ai statului! — Comisiunea, la lucrările careia n'a fost chemat să ia parte nici un reprezentant al comunei, prin procesul-verbal dresat la 10 Martie 1884, opinează că, *terenurile sunt și revin statului, care a concedat linia*, iar nu comunei care le stăpânise până la concesiune. Cu toate acestea comisiunea rămâne de părere a se da comunei locurile reclamate, cu condiția expresă că primăria să le restituie la ori-ce cerere, condiție pe care, consiliul comunal, consultat formal, n'a acceptat-o, nefiind „serioasă”.

După 10 ani, din incidentul plantației parcului de la oborul nou și a unui canal pentru scurgerea apelor stagnante, în dosul diviziei, afacerea revine din nou pe tapet, și la stăruințele energice ale unui membru al său, — Ministerul Lucrărilor Publice refuzând a ceda locurile în schimbul avantajelor propuse de a se da pe viitor, fără plată, ori-ce teren de care Dir. C. F. ar avea trebuință — consiliul comunal, prin deciziunea din 5 Martie 1894, cere d-lui Ministru de Interne autorizație a intenta statului proces de revindicare și 500.000 lei daune. Ministerul sfătuiește în 1895 a se face mai întâi un consult de advocați; după care înaintează în copie răspunsul hotărâtor al Ministerului Lucrărilor Publice, la raportul deslușitor de drepturile comunei, că „după legea otomană nu rezultă nici un drept de proprietate pentru comună, afară de locurile de pășciune, de piețe, de deshămat și de pădure, lăsate de stat în folosul obștei locuitorilor”. Ast-fel după această lege tot terenul era exclusiv proprietatea statului, de care densusul putea dispune după cum voia.

În această fază se află lăsată cestiunea, pe când actualul primar, d-l Eustațiu C. Schina a venit în capul comunei Constanța.

Spre a dovedi că statul nu are nici

de cum dreptate în a deține locurile reclamate, credem că va fi suficient să arătăm aci ceea ce a făcut legiuitorul român, la regularea definitivă a proprietății în Dobrogea, de unde se pot conchide drepturile străvechi pe care cantoanele și comunele le-au avut în reionul lor, fără să ne ducem prea departe pentru noi, la originea și caracterul proprietății fonciare în Imperiul otoman.

Prin art. 22 din legea de la 1882 s'a „cedat” în fie-care catun, „pe lângă vatra satelor în ființă”, o întindere de islaz „luându-se un hectar maximum de fie-care locuitor”, iar prin art. 23 câte un hectar de pădure, sau loc liber spre împadurire, asemenea de fie-care locuitor, iar prin art. 24 „islazul și pădurea rămân proprietatea obștei locuitorilor și nu se pot instraina, nici li se pot schimba destinațiunea în nici un caz și sub nici un motiv”.

De unde această cesiune? această mărinimie a legiuitorului? Ea isvorăște din dreptul *ab antiquo* ce locuitorii comunelor, de sigur și ai orașului Constanța, au avut asupra unor asemenea porțiuni de pământ, împrejurul satelor, recunoscute în legile otomane sub denumirea de *Caz-meresi* (reionul, islazul Găștelor) și *Baltalye*, (dreptul la pădure pentru lemnele trebuincioase gospodăriei) pentru care nu se plătea fiscalul absolut nimic, nici chiar „ubșinr”-ul (dijma) ce se percepea din producțiunea viilor, livezilor, grădinilor etc., recunoscute ca proprietate absolută de legea otomană.

Vrem să știm că legiuitorul român, înscriind în lege art. 22 și 23, n'a făcut de cât să consfințească, și mai ales să limiteze un drept de proprietate, fie servitute (asupra pădurilor) pe care comunele îl aveau deja, poate de când exista Imperiul otoman, și care nu putea fi desființat, ci numai modelat, de guvernul român care succeda celui turcesc.

Avut'a Constanța, la venirea Românilor, asemenea terenuri aferente orașului? ~~Dece~~ ~~ca~~ ~~a~~ ~~avut~~ ~~este~~ ~~faptul~~ ~~că~~ ~~i~~ ~~s'a~~ ~~recunoscut~~ ~~și~~ ~~delimitat~~ ~~de~~ ~~oficerii~~ ~~comisiei~~ ~~de~~ ~~parcelare,~~ pe lângă vatra orașului, în care deja se cuprind parte din terenurile reclamate, 1000 hectare împrejurul orașului, proprietate absolută, pentau care comuna nu plătește statului de cât o simplă fonciera. Dacă a avut, și a avut de sigur aceasta întindere înainte de concesiunea acordată englezilor, cum devine acum, că terenurile reclamate, izolate între ele, servind unele ca meidanuri de deshamat, altele ca ulițe și unele ca pășune, a căror înstreinare nu se justifică, după cum s'a vedut, măcar prin o cauză de utilitate publică: cum se face ca ele să devie acum proprietate a statului?

Toată lumea din Constanța știe că unde sunt actualele șandramale de cărciume (Fabrica Veche) ce le dă cu chirie Dir. C. F., era drum de comunicație cu Conacul și portul, că întreg meidanul de sus, unde este chioșcul cu cârnați și opera italiana, era loc de *des-hămat* pentru căruțele cu cereale ce veneau la obor, actualmente Piața 23 Noiembrie, localul primăriei, și locul din dosul diviziei active era ocupat cu țările și stâne de oi *la pășune*.

Toate aceste terenuri sunt proprietatea comunei, după însăși constatările ministeriale, bazate pe legea otomană la care se referă.

De ce le deținea compania engleză, căreia n'au fost concesionate? de ce le deține acum Dir. C. F., contra legii, și fără să aibă trebuința de ele pentru exploatarea liniei?

Pozițiunea este ast-fel: compania înalca niște imobile ale orașului; guvernul turcesc nu recunoaște stăpânirea pusă; cel românesc, la 1881, merge mai departe în această afacere invită compania a părăsi aceste imobile, fiind-că *vatâmă orașului și chiar locuitorilor*; iar acum, că încălătorul devine Dir. C. F. faptul consumat, în detrimentul intereselor generale ale localității, e bine făcut, de oare-ce, dice Ministerul Lucrărilor Publice, numai statul care a concedat linia este în drept a relua porțiunile ocupate arbitrar de englezi, ignorând din adins, că întreg terenul concedat era proprietatea comunei, din domeniul careia urma a fi detașată numai porțiunea necesară exploatarei, iar cea-l'altă, adică prisoasele reclamate, să redevie la vechiul pro-

prietar, de la care, nu împoarta cum, de o caia dată, o fost luată, pentru cauza de interes general.

Ce caută statul cu aceste petecării în domeniul comunal? Statul n'a cumpărat cu bani terenul detașat, de la comuna, prin urmare, după însăși legea românească, terenul redevine comunei; altmintrelea statul s'ar putea prea bine ampara și de proprietățile private, ceea ce nu o poate face, fara despăzubiri.

Finind istoricul afacerii — cesiunea de drept, probabil, o vor rezolva-o tot avocații, cari se vor pronunța și în chestia de prescripție ce se invoacă — vom continua, arătând relele ce decurg pentru oraș din aceste neînțelegeri.

Petre Grigorescu.

De la Comună

Ședința de la 1 Iulie 1897.

1). S'a decis a se desființa baracele No. 69, 71 și 73 de pe str. Mircea cel Mare, care aparțin d-lui Tomasiu și a se întări malurile mării de la acea stradă.

2). S'a respins propunerea d-lui Verona Fiu, de a pava o porțiune de trotoare cu piatra lavă din Italia, pe motiv că fiind piatră neregulată prezintă un aspect urât.

3). S'a decis a plăti o diurnă de 15 lei, de fie-care ședință și personă d-lor ingineri Banescu și Negruz, pentru a controla planurile și devisurile ce se vor forma de serviciul tehnic comunal.

4). S'a decis a se procura în regie, mobilierul necesar serviciului tehnic.

5). S'a decis a se trata cu d-l Haviaras, pentru cumpărarea locului situat între strada Portului și bulevardul Elisabeta.

Ședința de la 16 Iulie 1897

1). S'a acordat un credit suplimentar de lei 2500, pentru reparația casinului comunal.

2). S'a decis a se publica licitații pentru pavarea stradelor cu basalt artificial.

3). S'a admis reinchirierea caselor d-lui C. Dragon, pe termen de 3 ani, cu chirie anuală de 3600 lei, pentru școala No. 2 de băieți.

4). S'a aprobat cheltueala sumei de lei 158 bani 80, niște lucrări suplimentare la grilajul comunal pentru înălțarea taclului de piatră.

5). S'a dat autorizație d-lui farmacist I. Barberianu, de a așeza pe trei locuri chioșcuri portative, pentru vinđu-

rea de apă gașoasă, cu chirie anuală de 300 lei pentru toate trei locuri.

6). S'a decis a se trimite comitetului pentru ajutorul inundațiilor suma de lei 1000.

7). S'a numit o comisiune compusă din d-nii consilieri Locmanian și Abdula Hagi Zaid, ca să cerceteze câte fa-nare mai trebuiesc adăugate în oraș, a-fară de cele 289 ce există.

8). S'a acordat d-lui P. Papăno-pulo, consilier-ajutor, suma de lei 750, ca diurnă pentru îndeplinirea actelor stărei civile, pe timpul de la 19 August 1896, până la 15 Iunie 1897.

INFORMAȚIUNI

În numărul viitor vom reproduce adresa d-lui inginer G. Duca către Primăria Constanței, privitor la proiectul lucrărilor de edilitate publică cuprinse în programul stabilit de comisiunea pentru înfrumusețarea orașului, o lucrare în adevăr meritorie și demnă de reputațiunea d-lui Duca.

Compania dramatică ce dă reprezentațiuni în grădina Capato, sub direcțiunea d-lui Cârja, merge din succes în succes. La reprezentația din urmă, *Mog Teacă la însurătoare*, grădina gemea de lume.

Din nenorocire sunt mulți indiviți, cari, sub pretext că mănâncă seara la acest birt, găsesc de cuviință să rămăie în grădina și dupe ce și-au achitat *francul* pentru consumațiunea cinei, așteptând să fie dați afară de urechi, fapt la care estrema delicatete a artiștilor nu vrea să consimță.

Ceaa ce nu o fac artiștii asociați și antreprenorul Capato, ne vom sili a face noi, publicând numele acelor *stimabili*, cari au găsit un mijloc atât de ingenios a asista la teatru fără parale.

Sunt anunțate piesele *Cei doi sergenți* și *Scrisoarea Perdută*, pentru care deja mai toate biletele sunt vindute.

Sultanul și România

Neue Freie Presse din Viena publică următoarea telegramă din Constantinopol:

„Relațiunile prietenești cari de scurt timp există între România și Turcia își găsesc expresiune în distincțiunea ce se face de toate cercurile oficiale prefectului din Constanța, Dimitrie Quintescu, aflător acum aci. El a fost poftit eri la masa de maestrul suprem al ceremoni-

ilor, Munir-Pașa. Astăzi, pe când asista la Selamlic, Sultanul a trimis salutarile sale prin camerierul Emin-bey și a lăsat să i se dica :

— M. Sa mulțumește pentru toate măsurile luate în favoarea mohamedanilor din Dobrogea și pentru considerațiunea pe care Românii au arătat-o în tot-d'anna religiunii islamitice. Acesta bucura pe Sultan cu atât mai mult, că poporul român urmează în aceasta exemplul Regelui Carol, care ca principe german și ca membru al casei Hohenzollern îi e firește deosebit de simpatic.

„Camerierul a încheiat zicând :

— Padișahul e extraordinar mișcat de atitudinea prietenească a României și că-și va arăta mulțumirea sa pentru aceasta.

Câte-va minute în urmă, maestrul suprem al ceremoniilor, Munir-Pașa, a înmănat prefectului Quintescu ordinul Medgidiei clasa II-a și l'a pofțit pentru mâine la audiență.

Pe lângă aceste mai adăugăm, din cele ce am putut afla, că s'a pus d-lui Quintescu la dispoziție un vapor pentru a face o preumblare la Brusa, la care a trebuit să renunțe, fiind nevoit a se înapoia în Constanța.

D-l Quintescu n'a făcut, în mergerea d-sale la Constantinopole de cât o vizită de politete, la care a fost invitat de Excelența Sa Munir-Pașa de Excelențele Lor Secseny-Pașa și Djelal-Edin Pașa, cari trecuseră și se înapoiaseră prin Constanța, din misiunile ce aveau în Europa, unde au fost foarte bine primiți, și de unde Excelența Sa Munir-Pașa, mai cu seamă, se încredințase, prin notabili musulmani din oraș, că elementul turc și tătar sunt foarte bine menagiați în Dobrogea.

D-l Quintescu avea abia de 4 luni ordinul Medgidie clasa III-a, iar acum i s'a dat clasa II-a, o distincțiune și favoare aproape neobicinuită până aci.

Onorurile primite de d-l Quintescu se resfrâng asupra țerei și în deosebi asupra administrației Dobrogei, de care populațiunea mahomedana nu s'a plâns nici odată până acum.

Felicitările noastre d-lui Quintescu.

În orașul nostru au mai fost decorați cu ordinele Coróna României d-nii Ali Cadir, înaintat la gradul de ofițer, d-nii Ahtem Bechir Efendi, Muftiul județului, Chema Efendi, primarul Medgidiei și Abdulah Hagi Zaid, consilier comunal în Constanța, în gradul de cavaler. D-nii G. Șerbănescu, Vasile Mu-

rali, comercianți și d-nii Potcea și V. Petrescu subprefecți, în gradul asemeenea de cavaleri.

Mutarea cimitirelor din actualele locuri va fi în curând puse la ordinea zilei în consiliul comunal. Ar fi bine ca consiliul comunal să scurteze mai bine împrejurările, spre a se evita greșeala de a se reveni din nou după câțiva ani, când se va găsi de cuvînța ca oborul de cereale să fie împins și mai departe peste platoul despre Hasaucea. Vom reveni.

D-l Colonel Chirițescu, se va stabili cu începere de la 1 August în Constanța, în casele d-sale ocupate până aci de fostul prefect Quintescu, care pleacă Joia viitoare la T.-Magurele, spre a-și relua postul de prefect al aceluia județ.

Între persoanele de distincțiune ce se află în vilegiatură în orașul nostru, sunt până acum Principele Grigore Sturza, d-nii General Haralambie, Schina, Președintele Curții de Casație, Voinov, Vernav, Filitis, d-na Elena Carp, d-nii Filitis, Sulioti din Brăila, Dendrino, profesor Ventu.

Lume foarte puțină până acum.

Unul din agenții polițienesci, un ofițer de gardiști, a fost destituit de d-l prefect Luca Ionescu, pentru o escrocherie comisă asupra birjarilor, de la care ar fi luat aproape 2000 lei, pentru a le permite staționarea în anumite locuri.

Se vorbește că și brutarii ar fi fost binișor ciupiți cu ocazia scumpirei pâinii. Ar trebui procedat cu cea mai mare strașnicie, contra potlogarilor. Nu ne indoim că actualul prefect și actualul primar o vor face.

Atragem atențiunea serviciului respectiv, asupra fructelor crude ce se importă din Constantinopole, de care sunt pline prăvăliile de fructe din vale.

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Sedința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

Cine pôte să se plângă de sumele acestora colosale versate într'o bucată de pământ, care mai de alaltăieri am lu-

at'o ce dovedesce acosta? Dovedesce conștiința ce avem față de Dobrogea, din punctul de vedere politic, economic, și de rolul nostru politic față de Europa, să nu se creadă că neglijem această parte a României.

Îmi pare rău de cuvintele cari s'au strecurat aci, cum că dobrogenii sunt tratați ca sclavi, și că mulți dintre ei și au luat lumea în cap.

D. Pană-Buescu: Așa este.

D. P. S. Aurelian, președintele consiliului: Dacă este așa dovedesce.

Eū dacă relev punctul acesta este că am cuvintele mele, nu pot să tac când se fac afirmațiuni atât de inexacte.

Ce! ôre în Dobrogea sunt sclavi cu lanțul de picioare! Apoi ei se becură de același regim administrativ ca și noi.

D-vostre însă ați adăugat prefectul de Constanța nu-și face datoria. Dacă în această ar sta réul ar fi o altă cestiune.

Acum trebuie să răspund d-lui Aslan, care a afirmat că am fost indiferenți față de Dobrogea. Aceste cuvinte au răsunit, și eu sunt dator să le rectific. Se induce lesne în eróre când se spune în Parlament că românii au fost indiferenți, și că populațiunile din Dobrogea sunt tratate ca sclavi, că s'au dus la Tarigrad să se plângă, și că mâine pôte să vină cestiunea înaintea unei conferințe internaționale, pentru că am avut angajamente luate față de Europa. Ce angajamente am avut? Absolut nu am avut nici un angajament. D-vostre singuri aveți dreptul să controlați acțiunile guvernului. Străinul nu are nici un amestec în certurile noastre interioare. Suntem destul de majori pentru ca să ne putem controla între noi, și nu pentru prefect avem trebuința de intervențiunea Europei. (Aplause).

D-vostre sunteți destul de tari apărători ai Dobrogei, pentru ca să mai ne vorbiți de intervențiunii de afară. (Aplause).

Cuvintele acestea cari se rostesc de ômeni politici în debaterile Camerei, eu sunt dator să le rectific, mai cu seamă când, prin sacrificiile și munca noastră am ajuns să fim un regat iubit și stimat, având un Rege ale cărui sfaturi sunt cecute pôte și de alții mai mari. (Aplause).

(Monitorul Oficial) Va urma

ROMANIA

Primăria Comunei Constanța

INSCIINȚARE

Comuna având trebuință de una mie metri cubi piatră brută, pentru bordure și rigole, se aduce la cunoștința publică că se va ține licitație la 7 a-lunei viitoare August ora 10 dimineața, pentru darea în întreprindere a ecstragerii și aducerii acestei cantități de piatră, din cariera comunei de la Canara.

Condițiile întreprinderii se pot vedea în cancelaria primăriei în toate zilele și orele de lucru.

Cauțiunea pentru admiterea la licitație este de lei 500.

Primar *E. C. Schina.*

Secretar *N. Masteca.*

No. 5874.

1897, Iulie 16.

ROMANIA

Primăria Comunei Constanta

INSCIINȚARE

Primăria voind a pava trotuarele tuturor stradelor orașului cu basalt artificial (gresie ceramic) și cu bordure de ciment, în condițiile trotuarelor din str. Română și Remus Opranu, se aduce la cunoștința publică, că se va ține licitație cu oferte sigilate la aceasta primărie în ziua de 28 ale lunii viitoare August ora 10 dimineața, pentru darea în întreprindere a pavării trotuarelor cu materialul specificat mai sus care va fi procurat de antreprenor.

Lucrul și ori-ce material precum: ciment, nisip, var hidraulic, etc., sunt tot în sarcina antreprenorului.

Ori-ce explicații asupra timpului în care va trebui să se execute trotuarele asupra modului și condițiilor de executarea lor, precum și a numărului total al metrilor liniari de trotuare a se pava, se pot lua la primărie în toate zilele și orele de lucru.

Cauțiunea pentru admiterea la licitație este de lei 4000, iar cea definitivă de 10 la sută din valoarea lucrărilor.

Primar *E. C. Schina.*

Secretar *N. Masteca.*

No. 6106.

1897, Iulie 20.

ROMANIA

Portăreii Tribunalului Constanța

PUBLIICAȚIUNE

În baza jurnalului acestui tribunal No. 2436 din 18 Iulie a. c., se publică spre generala cunoștință că în ziua de 30 Iulie 1897 începând de la orele 11 a. m. se va vinde prin licitație publică la localitate, la magazinul falitului A. N. Ladas din Constanța, strada Carol I, de către d-l judecător sindic al tribunalului Constanța, activul numitului falit Anastase N. Ladas, în detaliu după prețul de estimățiune a expertiset; iar în cas când aceasta nu va fi posibil, din diferite împrejurări, sau din cauza naturii mărfii, se va efectua vânzarea en gros, licitațiunea începând de la suma de 1435 lei.

Șef portărel, *G. Dumitrescu*

No. 1706.

1897, Iulie 21.

**FARMACIA NAȚIONALĂ „LA SPERANȚA“
CONSTANȚA**

AVIS

Sub-semnatul, cumpărând farmacia națională „la Speranța“ din acest oraș, am onoare a aduce la cunoștința generală că încă din ziua de 8 Iunie a. c. numita farmacie a trecut sub conducerea personală a mea și că am îndestrat-o din nou; așa că deosebit de specialitățile mele proprii, farmacia mea tot-d'auna va posedea mai toate preparatele farmaceutice streine și indigene, un bogat asortiment de parfumerie și săpunărie francesă, germană și indigenă, toate obiectele și instrumentele de cauciuc, precum și mai toate apele minerale streine ca Wichy, Gieshübler, Karlsbad, Marienbad, Ems Ronceguo, Selters, Wals etc., ape cari în tot-d'auna vor căuta să fie proaspete.

De asemenea în fie-care an 'mi va sosi câte un transport de apă de *Ca-ciulata*, de *Dorna* și de *Breazu*.

Profitând de această ocaziune 'mi permit a atrage atențiunea generală asupra produselor fabricii mele de ape gâdoase, produse singură aci în Constanța, cari, fiind fabricate cu acid carbonic lichid și apă sterilizată (filtrată) prin cărbune, se recomand ca cele mai potrivite și igienice băuturi receritoare, mai ales acum în timpurile călduroase, când bolile epidemice se formează cu înlesnire.

Cu deosebită stimă

I. BERBERIAN

Prop. far. naț. „la Speranța“

A apărut în Editura Librăriei
SOCECĂ & C-je

TRATATUL

TEORETIC ȘI PRACTIC

de
Comptabilitate și administrație pentru
comerț, agricultură și bancă

de
ZAMFIR ST. PETRESCU

Sub directorul Bancel Agricole

Carte lucrată cu cea mai mare îngrijire pentru dezvoltarea tinerilor funcționari în toate ramurile comptabilității și administrațiunii comerciale și financiare, precum și un tratat special de comptabilitate în partidă dublă pentru agricultori.

Volumul complet de 400 pagini costă lei 8. — și se află de vânzare în librăria Soccecu & Co. București.

Anunțiu

Pe moșia Omurcea, în apropiere de gara Murfatlar, proprietatea d-lui Major Emil Romanescu, se găsește nisip de calitate „Exploatare“ de cea mai bună calitate pentru construcții. Doritorii a cumpara se pot adresa la d-l Dimitrie Hrisicos, str. Carol No. . din Constanța. — Prețul avantajos.

De vânzare sau dat cu chirie

una locomobilă împreună cu o batoză de la fabrica *Clayton* în Anglita, de 10 cai putere, puțin uzat.

Doritorii se vor adresa la mōra d-lui Foscolo, în Constanța.

GEORGE D. BENDERLI

— AVOCAT —

Licențiat în drept din Paris.

Alex. A. Bolete

— AVOCAT —

Lucrează singur de la 31 Maiu 1897. Consultații la domiciliu în Constanța, Strada Mircea No. 133.

LA TIPOGRAFIA

„Buciumului Român“

Se află în vânzare

CU 10 BANI BUCATA